

da Klokken er 9, naar han Foden af Frederiksberg Bakke. Saa maa han ikke køre længere, der skal han blive holdende. Saa bliver han holdende til Kl. 4. Men Kl. 4 er en halv Time efter Solens Nedgang, og saa skal han blive holdende i 17 Timer, indtil det behager Solen at staa op. Og dette sker, fordi en vrangvillig Kusk har nægtet Manden at køre forbi ham. Jeg synes, at dette er en Bestemmelse, som er ganske horribel, og det er under alle Omstændigheder en Bestemmelse, som er afgjort i Strid med det, vi tidligere have vedtaget her i Tinget med Hensyn til Forbikørsel bagfra.

Jeg sagde i forrige Møde, at en af de Ting, jeg ansaa for gode ved Lovforslaget, og som jeg glædede mig ved, er, at man har indset, at naar der fremkommer saa moderne Befordringsmidler som Cykler og Automobileer og maaske andre, saa kan det ikke gaa an vedblivende som i tidligere Tid at lade Landevejenes Kørselsregler fastsætte ved Amtsvedtægter, men saa er det berettiget for Staten at gribe ind og skabe fælles Regler, fordi vi i Cykler og Automobileer have Køretøjer, som ikke ere begrænsede til Amtsgrænser eller til Kørsel paa saa smaa Strækninger, som man tidligere tilbagelagde. Det glæder mig, som sagt, at den Tanke er godkendt, der laa til Grund for det Cykleforslag, som jeg i sin Tid fremsatte her i Tinget. Denne Tanke blev jo den Gang godkendt af Tingets store Flertal, af Venstrereformpartiet, og den er nu atter baaret frem i dette Lovforslag af den højtærede Minister. Men uagtet jeg mener, at det er rigtigt over for saadanne ny Befordringsmidler at sætte de amtskommunale Vedtægter lidt ud af Spillet og lade Lovgivningsmagten tage Affære i Stedet, forekommer det mig dog, at man er ved at gaa Amtskommunerne lovlig nær. Jeg kan ikke forstaa, hvorfor Udvalgets Flertal og ligeledes den højtærede Minister ikke have kunnet gaa med til en Ændring som Ændringsforslaget Nr. 11. Ændringsforslag Nr. 11 — en Ændring til § 16, hvor der i 2det Stykke staar, at med Hensyn til Kørsel paa stærkt befærdede Strækninger, kan Ministeren træffe nærmere Indskrænkninger eller Forbud — gaar jo ud paa, at der skal staa, at med Hensyn til Kørsel paa stærkt befærdede Strøg kan Ministeren „med vedkommende Sogneraads eller Kommunalbestyrelses Samtykke“ træffe saadanne Indskrænkninger. Det forekommer mig dog rigtignok, at i det Øjeblik, man ikke godkender denne Ændring, gaar man i Virkeligheden baade

Amtskommunerne og Sognekommunerne lovlig nær. Thi det er dog givet, at er der nogen, som har Kendskab til, hvorvidt det vil være ønskeligt eller nødvendigt at forbyde eller indskrænke Kørsel paa en bestemt Strækning af en Vej, saa er det dog den kommunale Myndighed; om det bliver den sognekommunale eller den amtskommunale Myndighed spiller i og for sig ingen Rolle. Men i det Øjeblik Udvalget nægter dette, og Ministeren ligeledes siger, at kun Ministeren skal kunne give saadanne indskrænkende Bestemmelser, lægger man Sagen over til en Myndighed, der mangler Kendskab til de lokale Forhold, eller i alt Fald kun kan faa denne Kundskab om de lokale Forhold som andenhaands Kundskab. Det er en af de Bestemmelser, hvor det forekommer mig, at man er ved at gaa det kommunale Selvstyre mere nær, end det ligger i Sagens Natur — og ved Sagens Natur forstaaer jeg det ny Befordringsmidlets Ejendommeligheder. — Jeg skal i denne Forbindelse henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Benzon), som jeg tror, glædede sig noget for tidligt. Det ærede Medlem glædede sig over, at han nu fik Lov til at køre hurtigere her i København, end Lovforslaget vilde tillade. Men er det ærede Medlem sikker herpaa? Den højtærede Minister kan netop sige: Vi have her i København befærdede Strøg, Københavns Gader ere befærdede Strøg, og der er det mig, som fastsætter Hurtigheden. Den kan i alt Fald gælde for Byens Gader, og gaa vi til Vejene paa Frederiksberg eller de Veje, som høre til Byen, bliver det endnu værre, thi der kan en hvilken som helst Droskekusk eller enhver som helst Kusk for en Fragtvogn forbyde Automobilisten at køre forbi bagfra, saaledes at medens vi ved Ministerens Lovforslag havde en, ganske vist minimal Hurtighed fastsat for Byen, men dog en bestemt Hurtighed, med hvilken man maatte køre, nemlig $1\frac{1}{2}$ Mil i Timen, synes det, som om Udvalget har udvidet den til 2 Mil i Timen, men tillige har Udvalget tilføjet en saadan Bestemmelse, at man utvivlsomt helst maatte være bleven staaende ved Lovforslagets Bestemmelse. Det, som Udvalget giver med den ene Haand, kan Ministeren tage fra os med den anden, han kan sige: dette er et befærdet Strøg, der maa der ikke køres mere end 1 Mil i Timen. Og dernæst kan enhver Kusk paa en Vogn, som man møder i Gaderne, forbyde Automobilisten at køre frem bagfra. Under